

γάγγραινα ή καθιστώσα ήδη και αποτρόπαια τὰ ποιήματα τοῦ Δάντου, τοῦ Πετράρχου, τοῦ Ἀρίστου, τοῦ Φωσκόλου, και τὴν Ἰλιάδα τοῦ Μόντη !...

ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΗΣ «ΕΛΕΟΝΩΡΑΣ» ΤΟΥ BÜRGER

(Τὰ κομμάτια ποὺ δημοσιεύουμε ἀμέσως παρακάτω περιέχονται ἀνώνυμα στὸ βιβλίο τοῦ Ἰακώβου Πολυλά γιὰ τὴ «Φιλολογική μας Γλῶσσα», τὸ τυπωμένο στὰ 1892 «Τῆς Ἑλεονώρας τοῦ Bürger, γράφει ὁ σοφὸς κριτικὸς, δύο ἔγιναν ἔμμετροι μεταφράσεις, ἡ πρώτη τοῦ κ. Κ. Ἀγγέλου Βλάχου, ἡ δευτέρα νέου συμπατριώτου μας, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν μας, θέλει καταλάβει ἔξοχον θέσιν εἰς τὴν φιλολογίαν μας». Βάζονται ὕστερα στὴ γραμμή, γιὰ τὴ ἀνγκρίση, κι ἀπὸ τὴ μιὰ κι ἀπὸ τὴν ἄλλη μετάφραση, τὰ κομμάτια, καὶ στὸ τέλος ἐξακολουθεῖ ὁ Πολυλάς: «Ἐπαρβάλαμεν ἔμμετρον μετάφρασιν, τὴν ὁμοίαν γυμνασμένον ἤδη στιχουργὸς ἐφιλοτέχνησε τὸ 1863 καὶ ἀνεδημοσίευσεν τὸ 1875, μὲ ἔμμετρον μετάφρασιν νέου πρωτοπείρου, ὁ ὁποῖος τὴν σήμερον ἀναγνωρίζει τὰς ἀιελείας τοῦ φιλολογικοῦ τοῦ ἐκείνου γυμνασματος. Καὶ ὁμοῦ ποῖος δὲν αἰσθάνεται εἰς τὴν δευτέραν ταύτην ἐρμηνείαν λακταριστὴν ζοὴν, ποῖος δὲν αἰσθάνεται εἰς τὰς ἀναφερομένας στροφὰς τὸ ρίγος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον προξενεῖ εἰς τὴν ψυχὴν μας αὐτὸ τὸ γερμανικὸν ἀριστούργημα;»

Καὶ ἄκου! ἀπ' ἔξω, τράπ, τράπ, τράπ, σὰν ἄλογο ἀντηχάει
ποὺ τὰς δμπλαῖς χτυπάει,
καὶ καβαλλάρης πέξενσε μὲ βρόντημ' ἀπ' τ' ἄτι
κοντὰ στὸ σκαλοπάτι.

Καὶ ἀγρίκ' ἀγρίκα! τὸ χαλκᾶ τῆς θύρας ποὺ σημαίνει
γκλίν, γκλίν, σιγά, σιγά.
Νά, μιὰ φωνὴ μέσα περνᾷ
ποῦ τέτοια λόγια κρένει.

Ὁ ἀγέρας εἰς τὸν πάλιουρα, κόρη, ἃς φουσομανή,
ἄφησ' τον νὰ βογγάη!
Νὰ μένω ἐδῶ δὲν ἤμπορῶ τὸ φτερινιστήρι τρίζει
καὶ ὁ μαῦρος μου σκαλίζει.
Γλήγωρα ντύσου, πέταξε πίσω μου ἐπάνου στ' ἄτι,
καὶ σήμερα ἑκατὸ
μίλια σὲ πάω μακρυνὰ ἀπὸ 'δῶ
στὸ νυμφικὸ κρεββάτι.

Γιὰ πές μου, πές μου, ἀγάπη μου, ποῦ ἔχεις τὸ κονάκι;
ποῦ, πῶς τὸ κρεββατάκι;
— Μακρυνὰ μ' ἔξι σανίδια μεγάλα καὶ ἄλλα δύο,
μικρό, ἥσυχο, κρύο! —
— Εἰν' ἐκεῖ τόπος καὶ γιὰ μέ; — Γιὰ σένα καὶ γιὰ μένα.
Ντύσου καὶ ρίξου εὐθὺς!
τοὺς καλεσμένους κεῖ θαῦρῃς
ποῦ καρτεροῦν γιὰ σένα.

Ἡ ἀγαπημένη λυγερὴ μ' ἀσποῦδα εὐθὺς ἐντύθη
καὶ στὰ καπούλια ἐχύθη·
ὥσάν τὰ κρίνα κάτασπρα τὰ δύο τῆς χέρια ἀπλόνει
καὶ ἀγκαλιεστὰ τὸν ζώνει·
κ' ἐμπρός, ἐμπρός, φεύγουν, χῶπ, χῶπ! ὁ περισμός
[βροντάει,

κ' ἐκεῖ ποῦ πηλαλοῦν,
τ' ἄτι καὶ αὐτοὶ λεχομανοῦν,
χῶμα, φωτιά, ξεσπάει.

Μὲ σιδερένια κάγκελα ψηλὴ θύρ' ἀγναντεύει
κ' ἐκεῖ καβαλλικεύει

μὲ ὀρμὴν ἀκράτητη· βιτσιὰ στὰ μάνταλα χτυπάει
κι ὅλα μαζί τὰ σπάει.

Πιετιῶνται τὰ θυρόφυλλα καὶ στὰ μνημούρια κεῖνοι
ἀνάμεσα περνοῦν.

Στὸ φῶς οἱ τάφοι ἀσπρολογοῦν
ποῦ τὸ φεγγάρι χύνει.

Καὶ τώρα ἐκεῖ! γιὰ τήρα ἐκεῖ! τί φορικτὸ θᾶμα ἐγίνη
μὲ μιᾶς τὴν ὥρα ἐκείνη!

τοῦ καβαλλάρ' ἡ ἀρματωσιά, σὰν ὕσκη χαλισμένη
πέφτει κομματιασμένη·

γυμνὸ καύκαλο ἐγίνηκε ἡ κεφαλὴ τοῦ ὄλη,
σκέλεθρο τὸ κορμί,
δρεπάνι στὸ 'να του κρατεῖ
καὶ στ' ἄλλο μαντσαρόλι.

Ψηλὰ τὰ πόδια σήκονε τᾶλογο ἐνῶ φουσοῦσε,
καὶ σπίθες ἐπετοῦσε·

Καὶ χοῦ! ξάφνου ἀπὸ κάτω τῆς στής γῆς τὰ μαῦρα βάθι
ἐβούλιαξε κ' ἐχάθη.

Οὐρλιασμ' ἀκούετ' ἀπὸ ψηλά, μέσα στὸ λίκκο ἡχάει
κλάψιμο ἀπὸ βαθιά,
καὶ τῆς Λεονώρας ἡ καρδιά
στὰ λοίστια σπαρτάει.

Στὴν ἐφημερίδα «Καιροὶ» (5 Δεκεβρ. σελ. 4, στήλη 3
δημοσιεύθηκε τὸ ἀκόλουθο τελεγράφημα: «ΤΡΙΚΑΛΛΑ,
1 Νοεμβρίου. Ὁρθὸς εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν μὲ τὴν χα-
ρακτηριστικὴν τοῦ γαλήνην ἐπολεμοῦσεν ὡς λέων.

»Μία σφαῖρα ἐτρύπησε τὰς παρειὰς του, ἀλλ' ὁ Μαβί-
λης ἐξηκολούθησε πολεμῶν γαλήνιος καὶ ἐνθαρρύνων τοὺς
στρατιώτας του Δυστυχῶς ὁμοῦ καὶ δευτέρα σφαῖρα εἰ-
σελθοῦσα ἐντὸς τοῦ στόματός του κατέστρεψε τὸν λάρυγγα,
καὶ ἡ αἱμορραγία ἐπῆλθεν ἀκατάσχετος, ἐν τούτοις ὁ Μα-
βίλης ἐπροχώρησεν μόνος πρὸς τὸ νοσοκομεῖον. Ὅταν δὲ
ἔφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λοφίσκου συνήντησε τὸν
στρατηγὸν Γαριβάλδην, ὅστις ἔσπευσεν εἰς βοήθειάν του.
Τότε ὁ Μαβίλης ἐνέτεινε κάθε του δύναμιν καὶ ἔφθασε
τὸν στρατηγόν, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐφώναξε·

— Ἐβίβα, Μαβίλη, ἐβίβα....

»Μόλις ἐπρόφτασε νὰ τοῦ σφίξῃ τὸ χεῖρ καὶ ἔπεσε νε-
κρός».

— Μαζὶ μὲ τᾶλλα ἔργα του τ' ἀνέκδοτα καὶ οἱ φίλοι
του τὰ λογαριάζουν πολλὰ! βρίσκεται καὶ μιὰ μετάφρασί
του ἀπὸ τὰ Σανσκριτικά. Τὴ μετάφρασί του αὐτὴ τὴν εἶχε
τάξει νὰν τὴ στείλῃ στὸ Σπύρο Ἀλιμπέρτη, ποὺ τοῦχε
δώσει τὸν περασμένο χειμῶνα καὶ τὸ «Σαοῦλ».